

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 26.06.1968, sp. zn. 3 Tz 23/68, ECLI:CZ:NS:1968:3.TZ.23.1968.1

Číslo: 52/1968

Právní věta:

Z ustanovení § 251 tr. ř., které ukládá předsedovi senátu soudu prvního stupně, aby předložil spis odvolacímu soudu, jakmile uplyne lhůta všem osobám, oprávněným k podání odvolání, vyplývá, že odvolací soud musí - s výjimkou vyloučení věci podle § 23 tr. ř. - rozhodovat najednou v jednom odvolacím řízení a jedním rozhodnutím o všech odvoláních osob, které jsou k podání odvolání oprávněny.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 26.06.1968

Spisová značka: 3 Tz 23/68

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 23
§ 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 130 odst. 2, § 251 tr. ř. usnesení krajského soudu v Plzni z 13. února 1968, sp. zn. 3 To 33/68, kterým bylo zamítnuto podle § 256 tr. ř. odvolání obviněného proti rozsudku soudu prvního stupně. Krajskému soudu Nejvyšší soud přikázal, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu byl obviněný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku nepodmíněně se zařazením pro výkon trestu do první nápravně výchovné skupiny.

Odvolání obviněného proti tomuto rozsudku krajský soud v Plzni usnesením z 13. února 1968 sp. zn. 4 To 33/68 zamítl podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné.

Obviněný byl po spáchaném činu zbaven soudním rozhodnutím způsobilosti k právním úkonům a byl

mu ustanoven opatrovník, který složil podle § 180 o. s. ř. předepsaný slib.

Podle § 34 tr. ř. zákonný zástupce obviněného, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, je oprávněn obviněného zastupovat, zejména mu zvolit obhájce, činit za obviněného návrhy, podávat za něho žádosti a opravné prostředky, je též oprávněn zúčastnit se těch úkonů, kterých se podle zákona může zúčastnit obviněný. V prospěch obviněného může zákonný zástupce tato práva vykonávat i proti vůli obviněného.

Podle § 130 odst. 2 tr. ř. má-li obviněný obhájce nebo zákonného zástupce, doručí se opis rozsudku též jim.

Okresní soud podle těchto ustanovení nepostupoval a rozsudek zákonnému zástupci obviněného nedoručil. Je to patrné z písemného pokynu předsedy senátu z 30. listopadu 1967 kanceláři, aby rozsudek byl doručen obviněnému, obhájci a prokurátorovi. Také zpáteční lístky jsou ve spise založeny pouze od těchto osob.

Podle § 251 tr. ř. předseda senátu, jakmile lhůta všem oprávněným osobám k podání odvolání uplynula, předloží spisy odvolacímu soudu.

Tato ustanovení trestního řádu okresní soud nezachoval a spisy předložil krajskému soudu jako soudu odvolacímu pouze s odvoláním obviněného, aniž dal možnost podat odvolání zákonnému zástupci.

Krajský soud si tohoto pochybení okresního soudu nepovšiml a rozhodl napadeným usnesením o odvolání obviněného.

Z ustanovení § 251 tr. ř., které ukládá předsedovi senátu soudu prvního stupně, aby předložil spis odvolacímu soudu, jakmile uplyne lhůta všem oprávněným osobám k podání odvolání, vyplývá, že odvolací soud je povinen rozhodnout v jediném odvolacím řízení a jediným rozhodnutím o všech odvoláních osob oprávněných podat proti rozsudku odvolání.

Protože podle § 247 odst. 2 tr. ř. je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce, měl krajský soud před rozhodnutím o odvolání obviněného vrátit věc okresnímu soudu, aby rozsudek soudu prvního stupně doručil zákonnému zástupci obviněného. Po uplynutí lhůty k podání opravného prostředku ze strany zákonného zástupce měl předložit věc krajskému soudu druhého stupně k rozhodnutí o všech odvoláních najednou.

Jelikož to krajský soud neučinil a rozhodl, aniž by zákonnému zástupci dal doručit rozsudek okresního soudu, porušil sám zákon v ustanovení § 130 ods. 2, § 251 tr. ř.